

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računna se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele koliko več, kakor poština znaša. Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Interpelacija in odgovor.

Sedemnajsta seja deželnega zbora štajarskega v 8. dan t. m. bila je za nas Slovence jako zanimiva, kajti namestnik baron Kubeck odgovoril je na interpelacijo dr. Neckermanna ter Celjske Nemce in nemškutarje z debelim prstom tako potipal, da si bodo ta odgovor gotovo utaknili za zrcalo.

Drakonična obsodba dijakov, ki so cesarsko pesen slovenski peli — jeden dijak bil je izključen v prvi instanci iz vseh avstrijskih gimnazij, drugi iz gimnazije Celjske, ostali v zapor — zagrizenim Celjanom še ni bila dovolj. Skrpali se še posebno interpelacijo, v kateri se ovajajo slovenski dijaki na vse možne načine. Očita se jim posurovljenje, obubožanje duha, izzivanje, trdi se, da se pečajo tako močno s politiko, da jim nedostaje časa za šolske predmete, da se z nemškimi dijaki strožje postopa, nego li s slovenskimi, da se je bati, da se gimnazija v Celji naposled popolnem posloveni. Napada se v interpelaciji vodstvo gimnazije in slovenski profesorji in celo „Čitalnica“ se ovaja, da je že davno prestopila po pravilih določene meje, ter da je ognjišče slovensko-narodne agitacije. Naposled se celo preti, da bode občina Celjska, ki je 1850. leta sezidala gimnazijsko poslopje in državi brezplačno prepustila, to poslopje nazaj zahtevala in porabila v svoje svrhe, — potem pa se stavi vprašanje:

1. Ali je visoka vlada o povedanih izrednih razmerah na c. kr. gimnaziji v Celji poučena in ima li voljo primernim načinom odpraviti je? ali
2. pa ima visoka vlada namen, ta zavod utrkvizovati ali pa posloveniti? (Poslanec Vošnjak zakliče: Paralelke naj se napravijo slovenske!)

Na to skozi in skozi a la Knotz pisano interpelacijo odgovoril je namestnik baron Kubeck tako: „Čast mi je, na to interpelacijo takoj odgovoriti, kar storim tem rajši, ker so javni listi že večkrat kazali na omenjene dogodke, zlasti očitali vodstvu šole, da je krivo, da se je mladina tako podivjala in se dogajajo na gimnaziji stvari, ki bi se ne smele na kakem izobraževališči. Časnikarstvo ima gotovo plemenit poklic, samo želeli bi, da se podatki, o katerih se govori, na resnico opirajo.

(Pritrjevanje na desni.) To pa ni bilo vselej v tem slučaju. (Slovenci kličejo: „Deutsche Wacht v Celji!“ — Deželni glavar: „Prosim nikarte motiti gospoda namestnika, kadar govori.“)

V interpelaciji se trdi, da se sedanje šolsko vodstvo v Celji posebno zanima za slovenske učence, nemškim učencem pa kaže manj prijaznosti. Sklicevalo se je na to, da je sedanje vodstvo upeljalo slovensko petje v cerkvi. Na to lahko odgovorjam, da to ni res. Že več let se na Celjske gimnaziji menjava petje v nemščini, slovenščini in latinščini. Prejšnji ravnatelj je bil stvar tako uredil, da se je petje po jezikih vrstilo, in sicer tako, da se je vsako tretjo nedeljo pelo nemški, vsako tretjo nedeljo slovenski, in vsako tretjo nedeljo latinski. Ravno tako ni sedanji ravnatelj dajal nikake prednosti kakej narodnosti. On je samo šolnik, in ne pozna drugega interesa, kakor šola, in reči moram, da je popolnem nepristransk mož.

Žalibog je res, da se mej mladino Celjske gimnazije prikazuje pomanjkanje discipline. Baš ta ravnatelj je sprožil misel, da se je — kakor je to tako na vseh šolah, v Celji pa izrecno — prepovedalo, da bi se mladina udeleževala kakih si bodi društev. Pomanjkanje discipline mej mladino, ima več vzrokov. Ali baš to, da se strogo postopa proti učencem, kateri ne spoštujejo discipline, in sicer brez ozira na narodnost, spričuje, da je ravnatelju in učiteljem na tem ležeče, da šola dosega svoj poklic. Gimnazija ima nalogo izobraževati mladino in utrjevati njen značaj. V prvem oziru mora se mladini zaklicati: Uči se! v drugem pred vsem: Uči se ubogati! Dogodjaj pri slovesni božji službi na imendan Nje veličastva cesarice, kateri je omenjal interpelant se je z vso strogostjo kaznoval, drugače se tudi zgoditi ni moglo, kajti nepokorščina se ne sme dopuščati, še manj pa v tak dan.

Žalibog se je od zunaj mej mladino zasadil kal prepira. To gotovo ni na korist šole, še manj pa v korist mladini. Preverien sem, da bodo ravnatelj in učitelji vse storili, da bode šola splovala svojo nalogo. To je dolžnost vsakega posamičnega in naučna uprava bode na to gledala, in ko bi ta ali oni iz družih ozirov opuščal svojo dolžnost in ne gledal na korist šole, se mu bode že namignilo, da se bode moral sam zagovarjati in nositi nasledke.

Ko bi proti pričakovanju vnanje razmere ovrhale vodstvo šole ali učiteljstvo v njega postopanju, in bi vnanje razmere nasprotovale napredku šole, bode naučna uprava si stavila vprašanje, se li nahajajo pogoji za obstanek te šole in ali bi ne bilo bolje, da se šola kam drugam preseli.

Sploh se pa iz interpelacije razvidi, da je sovrašтво prišlo meji mladino, in sicer sovrašтво na narodni podlagi. Vse ne velja za mladino, kar velja za odraslene. Toda v taci stvareh res ne vem, če bi ne bilo prav meriti z jednako mero, če bi ne bilo mladini kakor tudi vsem dobro utisniti si nek izrek Göthejev, ki se tiče sovrašťa mej narodnostmi. Rekel je, da je sovrašтво mej narodnostmi nekaj posebnega. Toda je neka stopinja izobraženosti, ko to sovrašтво mine, in vsakdo občuti blagost in britkost sosednega naroda, kakor bi se njemu prigodila. Pristavil je, da se ta kulturna stopinja strinja z njegovo naturo, in on se je utrdil to prepričanje že dolgo prej, nego je postal starček. Vlada in naučna uprava priporočali bi Nemcem in Slovencem, da se spominajo Götheja zlatih besed.

Deželni zbor kranjski.

(X. seja dne 4. januarja 1886.)

Poslanec dr. Poklukar poroča v imenu finančnega odseka o proračunu deželne vinarske in sadjarske šole na Slapu za l. 1886 in o računskem sklepu za l. 1884. Potrebščina za leto 1886 iznaša 8276 gld. in ravno toliko zaklada. Proračun deželno-kulturnega zaklada iznaša 3710 gld. in ravno toliko zaklada. Se odobri. Zanimivo je pri računskem sklepu tega zaklada novi naslov prihodkov za lovske liste, kateri iznaša šele prvo leto upeljan 2342 gld. dejanskega prihodka, zastankov pa koncem l. 1884 684 gld., katerih je polovica gotovo izterljiva.

Poslanec Kersnik poroča o deželnih podporah.

Poslanec Pfeifer poprime besedo: Slavni zbor: Silne uime preteklega leta zasekale so blagostanju naše dežele globoke rane. na Dolenjskem je ledeno zrnje po nekaterih pokrajinah uničilo popolnem polje in vinograde, hudi nalivi povodenj jesenskega časa pokončali so na Gorenjskem in Notranjskem mnogo poljskih pridelkov; tudi je priti-

LISTEK.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman.

(Spisal Charles Nodier, poslovenil Jos. Kržišnik.)

Predgovor.

Ne bodem pravil, kaki razlogi so me napotili, da sem poslal leta 1818 v svet roman o Ivanu Zbogarji, čegar črtež sem bil napravil v onih krajih, kateri so vdihnoli misel, da ga spišem. Dovolj mi bode, da mimogrede omenim, da sem tedaj vstopal v zelo ozbilno zvanje, katero sem skoro spet ostavil, in da me je to odviralo, da bi bil postavil svoje ime na naslovno stranico. V istini bi bila politika slabo priporočilo človeku, hotečemu oznanjati politične vede v malej Tatariji; i pač ni se čuditi, da so pisatelji, kljubu njegovej previdnosti izpoznanega, deli na indeks, kakor njegovo knjigo.

Uspeh mi je bil ta pot v nekoliko (povračilo za raznolične književne neprijetnosti. Ker je bilo delo breizumno, ugajalo je novinam, vedno rado-

voljno prenašajočim minljivo zanimanje za nov spis, ako ni, da bi ostavil za soboj glasovitost. To delce je vzbudilo za trenotje precejšen utis, a nikakor ne radi svoje notranje vrednosti, nego iz drugih razlogov: Dogodki prejšnjih let naveli so polagoma duhove na svobodoljubne nazore in načela, a značaj mojega junaka mi je dovolil, da sem rezko izražal in razvijal drzne misli, za katere nikakor ne prevzemam odgovornosti. Bila težka tedaj, in bila bi morebiti v sedanjih časih še bolj, ako bi proletariji čitali romane. A meni se zdi, da vzorazba ni še toliko napredovala in da sanjarstvo mojega spletskega junaka ne bode prenevarno uplivalo na prosveteno društvo.

Ali moja knjižica v dveh zvezkih je morala ipak imeti kak sled kakega človeškega značaja, ker so našli samo jednega moža, kateremu so jo mogli pripisovati, in ker je bil ta moj slavni prijatelj Benjamin Constant — radi tega ponižno prosim oproščenja njegovega spomina. Novinarji, kateri so menili, da so bolje poučeni, in katere je premotila nekaka zmes zatajevanja v ljubezni in obupnega človekoljubja v tem spisu, trdili so, da se je pregrešila z njim gospa de Krudener. Jaz se nisem

vtikal v ta boj, ki ni mogel dolgo trajati. Adolphe in Valérie sta odgovarjala za njiju pisatelja.

Evo, došel sem do zgodovine najsijajnejšega mojih uspehov in o tem se pač ne morem motiti, ker me ne slepi množstvo. Resnično dejanje pripovedujem. Zdi se mi, da sem nekde trdil, da vsak predgovor piše samoljubje; istega mnenja sem še sedaj. A povse nedolžno samoljubje je, in malo da ne vredno nežnega sočutja: osnovano je le na govorico o malej knjižici, trajajočo le dva, tri dni. Stara, slavna Marie de Gournay izrazila je čarovito mojo misel v krasnem stihu, zavidnem našim mladim in slavnim pesnikom:

Sénca sanj je človek,

A njega delo je njegova sénca.

Zares, Ivan Zbogar je le moja senca, ali grozno sem se motil o ubogej stvarci, katero stavljam na svečnik.

Ime pisatelja Ivana Zbogarja je došlo v Pariz iz svete Helene. To ni najdaljše moje potovanje, a to je odisėja moje glasovitosti. Napoleon, čegaver književni vkus ni bil posebno varen, o čemer svedoči njegova velika ljubav za Macphersonove pripovedne igrače in za homerska posnemanja Luce-a

skala po letu nenavadno huda suša; škode je več sto tisoč goldinarjev.

Poškodovani prejeli so izdatne podpore od Nj. Veličastva in iz deželne blagajnice; žalibog ne zadostujejo te podpore zlasti v krajih, kjer je vino jedini pridelek, ki daje novce za davke in za razne potrebščine vsakdanjega življenja.

Vsled večletnih slabih vinskih in drugih letin se siromaštvo vedno bolj širi — že v navadnih letinah se ljudje komaj borno preživijo, njih obleka je siromaška, nemajo gorke obleke v hudi zimi — večkrat v jedni rodbini samo eden par škornov, v katerih se vrste ob nedeljah in praznikih, da hodijo k maši.

Samostalne kmetije ginejo, gospodarji birajo, čeravno dosedaj še ni nobeden umrl od glada — takemu seveda ni treba več podpore, on je že pre skrbljen.

Vedno se poudarja, da treba krepkega ohraniti kmetijski stan, glavni steber naši državi, ali kako naj se to zgodi, če skrb za njegov in njegove rodbine obstanek prisili kmeta, zadnji rep oddati iz hleva; če se mora kmet znebiti živine, potem je propad gotov — to zabraniti je naša dolžnost.

Primerne bogatejše dežele — Koroško, Tirolsko — dobile so o priliki elementarnih poškodovanj precejšajo državno podporo, torej sme naša manj imovita Kranjska dežela pričakovati jednakega ozira, ako storjene poizvedbe dokažejo dotično potreščino.

Z ozirom na navedene razmere stavim predlog: Slavni deželni zbor naj sklene: C. kr. vlada se naprosi, na podlagi storjenih poizvedb po vremenskih uimih preteklega leta poškodovanim seljanom preskrbeti državno podporo in olajšave pri uplačevanju davkov.

Resolucija poslanca Pfeiferja se vsprejme.

Poslanec dr. Samec poroča v imenu gospodarskega odseka o poročilu deželnega odbora glede sredstev zoper žganjipivstvo.

Poročevalec dr. Samec opomni, da je mej tem, ko je že gospodarski odsek določil svoje poročilo v tej zadevi, došel dopis c. kr. vlade kranjske, da se postavni načrt (poslanca Svetca), dosedaj v zboru še ne sklene, izročiti vladi v preudarek, zaradi tega ni zamogel potrditi, ker se ne ujema z obrtniškim zakonodajstvom v obče, pa tudi ne z obrtno postavo, kar vse spada v delokrog državnega zbora. Poročevalec torej s pritrditvijo udov gospodarskega odseka dotični drugi oddelek v tem zmislu premeni, da se vlada naprosi, da sama izdela dotični postavni načrt, a ne samo proti žganjipivstvu, temveč v obče proti pijančevanju, kajti na zadnje je pijanost jedna in ista, naj se človek prenapije žganja ali pa vina.

Dr. Samec opozarja vlado, naj bi se pri določbah te postavice ozirala i na to, da se strogo prepove žganje dajati otrokom pod 14 leti in da se dolgov „na kredo“ ne smejo sodnijsko izterjavati.

Poslanec Klun priporoča v daljšem govoru odsekove predloge. Govornik zmatra žganjipivstvo za največjo kugo v deželi, nevarnejšo ko trtno uš, ko živinsko kugo in kolero.

(Dalje prih.)

de Lancival, baval se je z Ivanom Zbogarjem skozi dva dni. Angleške novine so poročale, da je prebedel jedno noč čitajoč ga in da je nekoliko ur beležil opomnje na jeden izvod, ostanši, kakor se mi je večkrat pravilo, v rokah generala Gourgaudja. Kar se dostaje mojega imena, ni mu treba, da se trdi, da se me je še spominal, pripisovati zapomnivosti Cezarja, kličečega po imenu vsakega iz onih štirideset tisoč bojniov, okrožujočih ga na Fargalskej ravnini. Če je Napoleon v istini verjel, kakor je narekaval svojim zgodopiscem, da je dal za svojega vladanja zapreti samo šestindvajset osob brez sodnega povelja in ne sestavivši o njih zapisnika, s tajnim zapornim ukazom s pritisenim cesarskim pečatom, bil bi pač lahko jaz mej njimi. To okolnost dá, hvala Bogu, razložiti na prav naraven način zelo preprost razlog. Jeden Napoleonovih prijateljev na svetej Heleni bil je moj prijatelj v Parizi leta 1814 ter je znal zgodbo o Ivani Zbogarji še predno je prišlo meni na misel, da bi jo spisal. Ta okolnost odbija od mene mnogo onega sijaja, da me je uganil Napoleon.

Ta pripomnja, došla z visoke strani, obudila je za trenotje pač mnogo hrupa v uredništvih bonapartovskih listkarjev, kjer jaz nisem imel poseb-

Kaznilnice in obrtniške šole.

(Gg. deželnim poslancem!)

—*— V obče je znano, da smo v Avstriji glede industrije in obrtnije bili zaostali za državami, ki so pravočasno izpoznale, da je pri svetovnej konkurenci le tistim deželam mogoče napredovati, ki morejo glede umetnega in praktičnega izdelovanja druge nadkrilovati.

Varstvena carina je sicer jedini pripomoček, ki posebno v novejšem času rabi zaostalim državam, da varujejo domačo produkcijo, a ta varstvena carina ima vedno nasledek, da tudi druge države zapahnejo vrata tujim proizvodom, tako da koristi vedno sledi tudi škoda. A vender je in ostane varstvena carina jedino sredstvo, ako hočemo vzdržati jedno ali drugo domačo produkcijo vsaj toliko časa, da more vspešno tekmovali s tujo.

Pripoznati pa moramo, da se je pri nas v Avstriji posebno v preteklih desetletjih glede obrtnega pouka mnogo na bolje obrnilo, in da imajo posebno nemške dežele preobilno obrtnih — učilišč in umetno-obrtniških šol, katere država z velikimi žrtvami vzdržuje.

Da mi Slovenci tacih zavodov ne poznamo, da nam je vse to nekaka „španjska vas“, temu ni čuditi se, saj smo vajeni bili, da nas je vlada vedno našla, če je trebalo žrtvovati imetje in kri, a da je vedno pozabljala, da treba našemu narodu tudi dati — ne samo jemati.

Tako pozabljen in zapuščen priromal je naš kmetijski in obrtniški stan skoro do groba, in bolj nego vsaki drugi potrebuje baš on „varstvene carine“, da se vzdrži toliko časa, da se popravijo zamujeni časi.

Velik up sije Kranjskej, posebno dolenjski strani, in recimo ob jednom tudi belej Ljubljani, ako se uresniči prej ko mogoče dolenjska železnica. To in pa ustanova obrtnih šol po umestnih krajih naše dežele povzdignilo bi gmotno stanje naše dežele gotovo v par desetletjih — Ta čas pa je še dolg. Naš kmet in obrtnik propada leto za letom; čimdalje to traja, tem težje bo mu pomoči!

No — za kmetijski stan govorilo, pisalo in posvetovalo se je že obilo, ustanovile so se posojilnice, dobri gospodarski časniki itd. — a roko na srce — g. deželni poslanci — za prospeh domače obrtnije se do sedaj niste brigali in niti znano vam ni, kako je spodjedel črv, to prepotrebno korenino narodnega življenja.

Po novodobnih postavah odprl se je širok pot tujcem in tuji produkciji, ki se je polastila vsega, kar donaša posvetni blagor, a zadnje ostanke — črni kruh — odvzele so domačinom kaznilnice in prisilne delavnice. Roke ste križem držali, ko se je to godilo, da jeden ali drugi pospeševal je napredek tujca, ki ga sedaj v gorkem gnezdu zasramuje in mu kljubuje.

Sedaj, ko so nastopili boljši časi — ko smo v narodnem oziru postali gospodarji v lastni hiši, sedaj še le opazujemo, da nam manjka „inteligence in kapitala“, s kojim so se okoristili drugi. Sedaj spoznavamo, kako dobro bi bilo, ko bi poleg naravne bistrosti in navdušenosti razpolagali tudi z onimi sredstvi, katéra imajo narodni nasprotniki!

nega priznanja. Sumnim, da je bila najprej precej važna stvar, da se razvidi, ali je Ivana Zbogarja pisatelj nekoliko vzrasel ali se Napoleon vzmanjčal. Vse dobro razmisliš, uverili so se uredniki, spretni ljudje, kakor so pozneje sijajno dokazali, o zlatej sredini. Odločeno je bilo, da se nič ne izumlja v književnosti, kar je povse tudi moje mnenje; da je to nemogoče še posebno pisateljem nečlanom Akademije, česar jaz ne priznavam tako brezizumno, in da je človek, kdor koli je spisal Ivana Zbogarja, uverjen, da ga je ukral. To se je trdilo, reči moram, soglasno.

Sredi tega razpravljanja izšel je baš Byron v francoskem prevodu, in zasledili so takoj, — toliko ostroumna je nenaklonjenost — da je bil moj nesrečni razbojnik ugrabljen „Korzarju“. Res je, da je prišel Ivan Zbogar v ljudi štiri ali pet let prej nego njegov starejši brat; toda ne gleda se tako natanko, če se prepira z jagnjetom. Ocena ima svojo dobro stran. Začel sem čitati Byrona, dotle mi jedva v toliko znanega, kolikor sem zvedel o njem pri gospej de Staël, omenjajočej ga dvatrikrat. Po sih dob čital sem ga često z velikim začudenjem in naslajanjem. Korzar je podoben marsičemu kakor vsaka stvar, pisana po sedaj do

Toda dovolj! Rekriminacije ne pomagajo, sedaj vsaj glejte na to, da prihranite in pripravite domačinu prostor v domači koči, da ne bode treba iskati sreče po tujem svetu, ker bi jo lahko doma našel.

Naglaševanje potrebe nemškega jezika za rokodelce utemeljeno je baš v tem, da jim je treba iskati kruha in izvežbanosti po tujem svetu.

Privoščite tudi domačinom prislužek, dajajte jim priliko izvežbati se, — pokazati svojo umetnost in njihovo blagostanje bo blagostanje naroda.

Je li pa mogoče obrtniku napredovati, mu li bodo koristile obrtne šole in umetna izvežbanost, če bode prisiljen tekmovali s cenami kaznilnic in posilnih delavnic? Gotovo ne!

V kratkem bode imeli gg. deželni poslanci priliko dejansko pokazati svoje nazore o potreščinah obrtnije.

Pokažite takrat, da imate srce in čast za stan — ki je prvi bil in ostal vedno naroden.

Ne pozabite, da je najzadnji volilni razred razoral prvo brazdo politične narodne ledine, in da bode vedno ostal najsigurnejša zaslonba narodne politike!

N a v o d,

kako je napravljati podružnice družbe sv. Cirila in Metoda.

Podružnica se lahko napravi v vsakem kraju, kjer se oglasi dvajset udov (§ 4 družbenih pravil).

Družbeno vodstvo (za zdaj osnovni odbor) ali njegov pooblaščenec skliče to ude na ustanovni podružnični zbor.

Tak zbor je vsaj 24 ur pred naznaniti politični gosposki t. j. v mestih, kjer je c. kr. policijska direkcija (n. pr. v Trstu in v Gradci) tej; v drugih mestih, ki imajo svoj statut, njih magistratu, povsod drugod pa c. kr. okr. glavarstvu.

Na ustanovnem podružničnem zboru izvoli se začasno načelnitvo t. j. prvomestnik, njegov namestnik, zapisnikar in blagajnik, ter ako je treba, vsakemu teh dveh po jeden namestnik. Potem se vsprejemajo in potrdijo podružnična pravila po načrtu. Tako je podružnica ustanovljena, ter se nje ustanovitev s prošnjo naznani naravnost c. kr. ministerstvu za notranje reči.

To prošnjo uloži, ali pooblaščenec družbenega vodstva (za zdaj osnovnega odbora) ali pa vsled zaprosila začasnega načelnitva družbeno vodstvo (za zdaj osnovni odbor).

Prošnji do ministerstva, ki ima kolek 50 kr., prilože se podružnična in pravila glavne družbe, vsakatero v petih primerkih, ter se dene na vsaki kolek 15 kr.

Če pooblaščenec uloži prošnjo, mora pridejati tudi svoje nanj glaseče pooblastilo, ki ima kolek 50 kr.; družbeno vodstvo pa priloži zapros podružničnega načelnitva s kolekom 15 kr.

Če se pa hoče, da ministerstvo pravni obstanek kake podružnice izrečno potrdi (§ 9 društvenega zakona od 15. novembra 1866), mora se te potrditve v prošnji posebej prositi in na jeden primerk podružničnih pravil dejati kolek 1 gld.

Naj se torej vsak, ki hoče tako prošnjo kot pooblaščenec uložiti, obrne pred do družbenega vodstva, da mu pošlje pravilno pooblastilo. Ako je pa

konca sveta. Bilo mi je nemožno — in radi tega čestitam Byronu — dobiti najmanjšo dotiko z Ivanom Zbogarjem. Brez dvojbe, v tem slučaju bilo je do cela nemožno trditi, da se leposlovci ujemajo. Da bi bil jaz Byron, bil bi se pritožil. Byron je znal francoski precizno, kakor znam jaz angleški, a ni se pritožil. Umrl je, ne pogledavši ni v Ivan a Zbogarja ni v novine, razpravljajoče o njem, česar bi tudi sicer ne bil storil.

I jaz se že nisem pritoževal. Knjigoslovje mi je bilo dolžno mnogokaj. Ker sem se ozbilno baval samo z njim, in ker je njega posel, da pojasni date in zavrne književne krivice, nadejal sem se, da me bode ono maščevalo. Baš tedaj se je tiskal na prekrasnem papirji izvrstni Imenik knjižnice kjigoljubca. Učeni in duhoviti pisatelj je bil pač prezveden in predobro podkovan v svojej stroki, da bi mi bil očital, da sem zajemal iz Byrona. Čislal je, kolikor so bile vredne, one burke, prikladne jedva novinarskej naobrazbi. Toda zavrnošči te krivične napade, tvrdil je tudi on, da ni ta spis moje blago; promenil je samo okradenčevo ime. Porečete morda, da tatje včas ne znajo okradenčevih imen, toda i vi bi bili morda v nemanjšej zadregi, če bi se vam očitalo, da ste okrali Zschocke-ja. (Dalje prih.)

želja, da se podružnična ustanovitev c. kr. ministerstvu naznani po družbenem vodstvu, naj začasno načelnstvo temu izreče to željo v dopisu, ki ga podpišeta vsaj začasni prvomestnik in tajnik in mu priložita vsprejeta pravila v petih primerkih.

Ako ministerstvo v štirih tednih po uloženem naznanilu podružnice ne prepove, ali, ako ono pred odgovori, da je ne zabranjuje (§. 7 društvenega zakona od 15. novembra 1866), sme podružnica začeti svoje delovanje.

Opomniti je še, da je tudi treba podružnične načelnike v treh dneh potem, ko so za trdno postavljeni, kakor tudi vsaki podružnični zbor naj manj 24 ur pred naznaniti ravno tisti politični gosposki, kakor je zgorej rečeno za podružnični ustanovni zbor.

Konečno se nujno opominja, da naj se vsaka podružnica, ko je po ministerstvu dovoljena, oziroma ne zabranjena, precej naznani družbenemu vodstvu, da jo dené v svoj izkaz.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 11. januarja.

V češkem deželnem zboru postaja budgetna debata vedno burnejša. Ultraneški poslanci Knotz, Müller, Pickert in drugi hudo napadajo namestnika. Posebno so zopet razsajali, ko so prišle na vrsto potrebščine za ljudske šole. Pritoževali so se, da vlada sili nemške mestne občine ustanavljati česke ljudske šole. Očitati so vladnim organom, da pri tem protizakonito postopajo. Te napade je pa jako dobro zavračal namestnik general Kraus — V odseku za pretresovanje Plenerjevega in Trojanovega predloga se je izjavil namestnik, da vlada ne bode preklicala jezikovne naredbe, pa tudi ne bode privolila, da bi se višje deželno sodišče v Pragi razdelilo v dva senata, ker to bi bilo v škodo pravosodju. Proti ustanovljenju novih okrajnih sodišč bi vlada ničesar ne imela, a ozirati se pri tem ne sme samo na narodne, ampak tudi na druge razmere. Kar se tiče Trojanovega predloga, si bode vlada prizadevala, da se v državnih uradih oziroma na jezikovno enakopravnost v zmislu jezikovne naredbe. Na druge točke, katere ponavljajo zahteve českega memoranduma iz leta 1879, se pa vlada ne more ozirati, ker se tičejo notranjega uradnega jezika tudi drugih državnih uradov, kakor pošte, finance in pri vojaščini. Sicer je pa vlada teh misli, da je urejenje vprašanja o notranjem uradnem jeziku stvar eksekutive, ne pa postavodajstva.

V tirolskem deželnem zboru bila je jako burna debata o šolskem vprašanju. Večina je predlagala, da se vlada naprosi, naj predloži načrt novega šolskega zakona na katoliški podlagi in z ozirom na posebnosti dežele, zlasti pa, da se določijo pravne razmere učiteljev. Manjšina pa, da se vlada naprosi, da predloži zakone o ustanovljenju in obiskavanju šol ter pravicah učiteljev. Za predlog večine govorilo je mnogo duhovnikov, mej njimi nadškof Solnograjski in knezškof Briksenski. Za predlog manjšine govorili so pa Wildauer, Payr, rektor Thauer in Debiassi. Poslednji se je tudi pritoževal, da vlada s šolami skuša ponemčiti laške kraje tirolske dežele. Namestnik baron Widmann se je izjavil, da je vlada pripravljena predložiti nov šolski zakon ter se nadeja, da se bode deželni zbor tudi oziral na državne zakone. Debiassi-ju pa je odgovoril namestnik, da so njegove pritožbe zastran germanizacije neutemeljene. Predlog večine bil je vsprejet z 38 proti 24 glasom.

Vnanje države.

Srbija bode skušala z Bolgarijo ob jednem z mirom skleniti tudi trgovsko pogodbo. Sedanje stanje, ko se pobira jako visoka carina, je zelo škodljivo srbske trgovini. Najbrž bode tudi Bolgarija v to privolila, da si tako zboljša razmere s svojim sosedom. Bolgarski vojni ujetniki so se že odposlali iz Srbije. Turčija je predlagala, da bi se mirovna pogajanja vršila v Sofiji ali pa v Carigradu, Srbija pa ni vsprejela tega predloga.

Mnogo je upanja, da se bode kmalu doseglo popolno sporazumljenje mej ruskim carjem in bolgarskim knezom. Generala Kaulbarsa, ki je prinesel carju pismo bolgarskega kneza, sta v Gagini vsprejela car in carica. Car se je z njim razgovarjal poldrugo uro. Bolgarski knez v pismu svojem zagotavlja, da je vse izmišljeno, kar se je govorilo o njegovem, Rusiji sovražnem postopanju. Kakor se govori, car popolnem verjame tem izjavam bolgarskega kneza. Ko se reši vzhodnjermeljsko vprašanje, imenovan bode bolgarski knez zopet ruskim generalom. Govori se tudi, da knez Aleksander osobno pride v Peterburg. — V Sofijo je nekda prišlo pet višjih turških častnikov, katere je knez takoj vsprejel.

Velevlasti so sklenile srbske, grške in bolgarske vladni izročiti kolektivno noto, v kateri bodo zahtevale, da se te države kakor hitro je mogoče demobilizujejo. Najbrž bodo te države ubogale ta nasvet vlastij. Srbija se je že lahko prepričala, da z vojno ne more ničesar doseči, Grki

tudi ne morejo upati, da bi s svojo slabo vojsko premagali Turčijo. Bolgari, ko se jedenkrat prizna zjedinjenje, pa nimajo nobenega uzroka, s kom začeti vojne. Zjedinjenje se bode pa v kratkem priznalo.

Francoski vojni minister Boulanger izdal je sledeče dnevno povelje: „Predsednik republike počastil me je s tem, da me je poklical v ministerstvo. Sledil sem temu poklicu z zaupanjem, da me bode vsa vojska podpirala s čuvstvom dolžnosti, udanosti in pokorščine, katera čuvstva je vojska že tolikrat pokazala. Delal bom z energijo dalje na potu, kateri so mi pokazali predniki, da bolj dovršim našo vojno silo. Živela Francija! Živela republika!“ Francija je tedaj vendar dobila vojnega ministra, kateri se ne sramuje javno priznati se republikancem. Njegova prva skrb bode gotovo, da odstrani iz vojske mnoge republiki sovražne elemente.

Po shodu angleškega parlamenta sklical se bode meeting liberalcev, na katerem bode Gladstone pojasnjeval svojim političnim privržencem kako hoče postopati v parlamentu. Gotovo je, da ves svet težko pričakuje njegovih pojasnil. Sedanji položaj na Angleškem je jako čuden. Niti liberalci, niti konservativci nimajo večine, ampak večina je zavisna od Ircev. Na katero stran se bodo obrnili irski poslanci, tam bode večina. Radi ali neradi se bodo v angleškem parlamentu morali baviti z irskim vprašanjem. Nobena stranka pa ne mara Ircem dosti koncesij dovoliti. Gladstone bi se pa bil rad pogodil z Irci, pa drugi liberalni vodje, celo radikalec Chamberlain, in liberalni časopisi so se tako odločno izrekli proti sporazumljenju z Irci, da mora vodja angleških liberalcev opustiti to misel. Vlada se pa tudi ne kaže irskim težnjam prijazna, če tudi jo je irska narodna stranka podpirala pri volitvah. Kaže se, da tu Angleže vodi sebičnost, kajti radi bi še dalje molzli irsko deželo in irski narod. Ali odlašati sporazumljenje z irskim narodom je jako nevarno. Razni strašni dogodki so se poslednja leta prigodili na Irskem. Koliko je tam bilo umorov, in le malokdaj se je posrečilo policiji priti morilcem na sled. Jednaki prizori se bodo ponavljali, dokler se ne olajša stanje irskemu narodu. Irske zahteve pa neso samo politične, ampak tudi socialne. Same politično avtonomijo bi Ircem ne bilo dosti pomagano, treba je radikalnih socialnih reform. To je jasno povedal irski poslanec Mathew Harix, kateri je minuli torek predsedoval seji Dublinske narodne lige. Rekel je, če se nič ne ukrene, da se irski narod zavaruje proti uničenju, če se ne odpravi zakon, ki dovoljuje lastniku najemnika pregnati z zemljišča, in sploh ne zabrani posestnikom ugonabljanje ostali narod, obrnili se bodo Parnellovci do Ircev v Ameriki in kolonijah, da osnujejo strašno organizacijo, s katero bodo izsilili reforme, brez katerih bi Home-Rule bila brez pomena. Da pri teh razmerah svet radovedno pričakuje, zvedeti, kako misli Gladstone o irskem vprašanju in sploh, kaj mislijo dovoliti Ircem liberalci, ko bi prišli na krmilo. Jeden del liberalcev, radikali namreč, bodo oporekali sicer avtonomiji Irske, ali upeljavajo socialnih reform bode pa gotovo zagovarjali, vsaj se njih vodja Chamberlain poteguje, da bi se take reforme upeljale tudi na Angleškem, kakeršne so na Irskem potrebne. Pa ne samo zaradi irskega vprašanja je notranji položaj na Angleškem jako zamotan, temveč tudi druge prikazni preté vspešnemu delovanju angleškega parlamenta. Več stoletij bili sta na Angleškem samo dve stranki, Tories in Whigs, kateri sta se vrstili v vladanji. V tem stoletju se je pa volilna pravica jako razširila na nižje razrede in poslanci so prisiljeni ozirati se na interese nižjega prebivalstva, na kar se poprej nikdo niti zmenil ni. To je bilo uzrok, da sta se obe veliki stranki na Angleškem razkrojili na več frakcij. Tako goji jeden del konservativcev pod vodstvom mladega, a energičnega Churhilla načela, ki se dosti ne ločijo od načel radikalca Chamberlaina. Liberalci so pred vsem razdeljeni v dva tabora. Zmerni liberalci se s svojimi načeli bolj bližajo konservativcem, kakor pa radikalcem. Nasledek tega razkroja je, da večkrat napredni konservativci glasujejo z liberalci, ali pa zmerni liberalci s konservativci. Te nezdrave razmere v angleškem parlamentarizmu spodkopale so Gladstonovo vladno. Stari stranki sta se preživeli in začena se organizacija novih strank, ki se pa le polagoma vrši. Dokler se pa ta organizacija ne dovrši, pa parlament ne bode mogel posebno uspešno delovati. Razcepitev v majhne frakcije ovirala bode njegovo delo, kakor ovira delo v parlamentih na kontinentu.

Domače stvari.

— (Denašnja seja deželnega zbora kranjskega) trajala je le do opoludne. Obravnavalo se je več poročil finančnega odseka o računskih sklepih deželnih zakladov, pri katerih je baron Apfaltrern grajal deželne uradnike, da premalo delajo in ne ves, po instrukciji določeni čas. Ko bi se po instrukciji uradovalo, ne bi trebalo toliko denarjev za prestave poročil deželnega odbora, ki se predlagajo deželnemu zboru. Izrekel je željo, da se nastavi pisarniški ravnatelj (Kanzleidirektor), kateri bode deželne uradnike nadzoroval, da bodo delali. Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški je na-

svetoval, da se morajo imenoma navajati v poročilu deželnega odbora deželni uradniki, ki so dobili kako remuneracijo. Nasvet je obveljal. Tudi mnogo prošelj o cestnih zadevah se je rešilo. Namestnikom deželnega odbornika iz kurije mest in trgov izvoljen je poslanec dr. Mosché. Prihodnja seja je v sredo.

— (Zabavni večer) pisateljskega podpornega društva, ki je bil preteklo soboto v čitalniški restavraciji, bil je jako živahen, bil je namreč improvizovan. Zaradi izredno neugodnega vremena napovedovanega čitatelja ni bilo, namesto njega čital je g. Železnikar sestavek politične oziroma satirične vsebine. Gosp. Ivan Hribar, ki je ta večer predsedoval, pa nam je opisoval v prostem govoru svoje potovanje po Srbiji in po Bolgarskeji tako živo in zanimivo, da nam je jako žal, da se njegov govor ni stenografoval in da sploh ne utegne, prirediti ga za širše občinstvo. Prihodnji zabavni večer bode v soboto v 16. dan t. m. Predsedoval bode dr. Jenko, čital pa gosp. Kersnik, eventualno prof. Levec.

— (Naš rojak g. dr. Karol Štrekelj) poslal je akademiji znanosti razpravo z naslovom: Morphologie des Görzer Mittelkarst-Dialektes mit besonderer Berücksichtigung der Betonungsverhältnisse.

— Konfiskacija.) „Slovenca“ sobotno število zaplenilo je c. kr. državno pravdnistvo, kakor čujemo, zaradi dopisa iz Čadrama.

— (Iz Vuhreda.) V četrtek 7. t. m. se je tukaj izvolil osnovalni odbor podružnice sv. Cirila in Metoda za Marenberški okraj s sedežem v Vuhredu in pristopilo je že 32 udov. Upati je, da se bode število udov jako pomnožilo. Načelnik osnovalnemu odboru je g. Jazbec, dekan Marnberški, tajnik g. Kocuvan, župnik v Vuhredu, blagajnik gospod Patesnik. Ta podružnica navdaja nas s posebnim veseljem, ker je ta prva v Marnberškem okraju.

— (V Zagrebu) se jako marljivo zaplenjujejo listi. V petek zapali so državnega pravdnika nemilosti „Obzor“, „Sloboda“ in „Agramer Tagblatt“. Najboljša kritika hrvatskih razmer je „Pester Lloyd“, ki v jednej zadnjih številki kar naravnost smeši državnega pravdnika, ki tako strogo postopa, da niti „Agramerici“ ne prizanaša. Rečeni list pravi nadalje, da je tako zatiranje tiskovne svobode tem čudneje, ker sta Budimpešta in Zagreb vender v istej državi, imata iste zakone, a dočim je v Budimpešti toliko tiskovna svoboda, kakor na Angleškem, zavlada je Zagrebu praksa, ki spominja na Bachovo dobo.

— (Vreme.) V soboto palo je toliko snega, da so včeraj ves dan s snežnim plugom delali tir. Kakor čujemo, je po nekaterih krajih snega nad meter na debelo.

— (C. kr. deželna vlada) prijavila je trgovinski in obrtni zbornici razpis ministra za uk in bogočastje z dne 17. decembra 1885, št. 22.808, ki naznanja, da bode avstrijski muzej za umetnosti in obrt na Dunaji priredil razstavo novih ženskih ročnih izdelkov naše države v bodočih mesecih marci, aprilu in maji. — Ženski ročni izdelki umeti so po programu: vezene, čipke in čipkasti izdelki, in sicer umetno delani. — Razstavi je prva svrha, da se pokaže, koliko se je izpremenil okus v tej umetniški stroki od zadnje razstave leta 1873, in kako se dandanes dela v obrtih, šolah, ali pa doma. Druga svrha jej pa je, naj bi lepi ter uzorni izdelki unapredovali in zboljševali občni okus. — Razstava bode imela štiri oddelki: a) izdelki vezenskih obrti in izdelki pravcatih veziljk; b) izdelki vezenskih in čipkarskih šol; c) izdelki gospa, t. j. izdelki žensk, ki ne vezejo za prodaj; d) izdelki domače obrti, ali izdelki kmetskih in narodnih žensk. — Da se izdelki v razstavo vsprejmo, morajo vsaj nekoliko umetniško in tehnično dovršeni biti; o tem določuje vzprejemovalni odbor. V odlikovanje je določilo vodstvo avstrijskega muzeja svoje diplome in svetinje. Delilo bode svoje svetinje pa tudi c. kr. trgovinsko ministerstvo, toda le obrtnim zavodom. O podelitvi razvoja poseben odbor. Avstrijski muzej je odredil za to razstavo potrebne prostore, omare in police. Prostornine se ne plačuje. — Razstavljalci in razstavljalke dovažajo izdelke na svoje stroške, ako v posebnih slučajih po želji razstavljalcev ne plača teh stroškov avstrijski muzej sam. — Stvari postavlja po prostorih osobe avstrijskega muzeja, kolikor razstavljalci in razstavljalke sami ne. — Avstrijski muzej vrača stvari na stroške

lastnikov, ako sami ne pridejo ponje. V posebnih slučajih pa tudi na svoje stroške. — Oglašanja za to razstavo vsprejema vodstvo avstrijskega muzeja za umetnosti in obrt počenši s 1. decembrom 1885. leta. Stvari se imajo oddajati od srede meseca januarja do srede meseca februarja t. l. — Upozarjajoč na to razstavo trgovinska in obrtna zbornica v Ljubljani rada daje podrobnejša pojasnila in bi oskrbela tudi prevoz razstavnih stvari v avstrijski muzej na Dunaj vsakemu, kdor bi želel.

— (Akad. dr. „Slovenija“ na Dunaji) priredi 13. t. m. redno sejo. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Slučajnosti. Lokal: I. Naglergasse 1, Wiener Restaurant. Začetek ob pol 8 uri zvečer. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Vabilo) k veselici, katero priredi dne 17. prosinca 1886. narodna Čitalnica v Kamniku na korist starostne igralcev g. Greg. Slabajna. Spored. A. 1. Kocijančič: Oblaček, zbor z tenor in bariton solo. 2. Mašek: Narava, četverospjev. 3. Dürer: Zakletev viharja, zbor. B. 4. Zapirajte vrata. Vesela igra v jednem dejanji, spisal * * * C. 5. Nolli: Postrešek, šaljivi samospjev. D. 6. Ples. Ustopnina navadna. Začetek točno ob 7¹/₂ uri zvečer. K tej veselici uljudno vabi odbor.

— (Vabilo) k plesni veselici, katero priredi Rakeški fantje v prostorih g. Bartolo Tomšiča dne 17. januarja 1886. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Ustopnina za gospode 70 kr., za dame 30 kr., z rodbino 1 gld. 50 kr. Vabilo velja le za osobo, na katero se glasi. Dame so prošene v domači opravi priti. K tej veselici uljudno vabi odbor.

— (Krško bralno društvo) napravi letošnji predpust razen plesnih vaj in pevskih večerov tri glavne veselice in sicer: dne 2. februarja „Vodnikovo slavnost“, koncert s plesom; dne 28. februarja „stijalni ples“; dne 9. marca „maškarado“. Pri letošnji volitvi so bili na novo v odbor voljeni: gg. dr. Kersnik za podpredsednika, tajnik Frfila in trgovec Engelsberger za odbornika. Od prejšnjih sta ostala samo dva v odboru.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Peterburg 11. januarja. Akademija znanosti izvolila je cesarjeviča Rudolfa častnim članom.

Belgrad 11. januarja. Mijatović semkaj došel. Srbija predlaga, da bi se mirovna pogajanja vršila v Bukureštu.

London 10. januarja. (Oficijalno.) Kraljica otvori parlament osobno.

Washington 10. januarja. Senat vsprejel je Edmundsa načrt zakona proti mnogoženstvu. Mormoni dobili bodo kuratorje, katere predsednik imenuje.

Razne vesti.

* (Kuharica predsednikova.) Novo izvoljeni predsednik francoske ljudovlade Grevy povedoval je zadnjič pri čaji naslednjo mično dogodbo. Mej zadnjo volitvijo srečam slučajno na stopnicah svojo prvo kuharico, katera me ogovori rekoč: „Kaj ne, gospod, da bode volitev za Vas ugodno izpala, kajti ponosna sem na svojo službo pri prvem gospodu v Francoske.“ Ko se je po volitvi nekoliko polegla prvi naval mojih čestilcev, oprostim se za trenutek, pokličem kuharico in ji rečem: „Lahko ste zopet ponosni, Madeleine, ravno sedaj so mi sporočili, da sem zopet izvoljen predsednikom.“ Vrla služkinja seže mu v roko in odgovori: „Čestitam. Prav veseli me povoljni izid te volitve, ker inace bi bila takoj prestopila v službo k Vašemu nasledniku, ko sem že navajena služiti samo pri predsednikih.“

* (Potres.) V Wartbergu v Muricodolski dolini čutili so po noči 7. t. m. ob 3¹/₂ na 3 precej močan potres.

Lek v dober kup. Bolujočim na želodec priporočati so pristni „Moll-ovi Seidlitz-praški“, kateri imajo poleg nizke cene najboljši lekarski uspeh. Skatljica z navodom uporabe 1 gld. a. v. Vsak dan jih razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njega varstveno znamko in podpisom.

Tujci:

10. januarja.
Pri **Sennu**: Tomas z Dunaja. — Zankl iz Grada. — Alimanda iz Trsta. — Mislbach z Dunaja. — Gutman iz Trsta. — Schinzel z Dunaja.
Pri **Schicku**: Blaschke z Dunaja. — Letzgus iz Koveja. — Misslap z Dunaja.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Tržne cene v Ljubljani

dne 9. januarja t. l.

Pšenica, hkti.	gl. kr.	Špeh poven, kgr.	gl. kr.
Rež,	6.66	Surovo maslo,	85
Ječmen,	5.53	Jajce, jedno,	8
Oves,	4.39	Mleko, liter,	3
Ajda,	3.09	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4.37	Teleče	60
Koruza,	5.04	Svinjsko	52
Krompir,	4.87	Koštrunovo	36
Leča,	3	Pišanec	50
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	8	Seno, 100 kilo	2.05
Maslo, kgr.	8.50	Slama,	2.05
Mast,	90	Drva trda, 4 metr.	7.76
Špeh frišen,	80	„ mehka, „	5.50
	52		

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
9. jan.	7. zjutraj	722.29 mm.	0.2° C	sl. svz.	obl.	22.00 mm.
	2. pop.	722.16 mm.	-1.2° C	sl. svz.	snež.	
	9. zvečer	732.58 mm.	-1.8° C	sl. svz.	obl.	snega.
10. jan.	7. zjutraj	724.95 mm.	-3.8° C	brev.	megla	1.60 mm.
	2. pop.	725.84 mm.	-3.0° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	726.63 mm.	-3.0° C	sl. vzh.	obl.	snega.

Srednja temperatura — 0.9° in 3.3°, za 3.5° nad in 0.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 11. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 85	kr.
Srebrna renta	84	05
Zlata renta	112	—
5% marcna renta	101	—
Akcije narodne banke	874	—
Kreditne akcije	296	30
London	126	95
Srebro	—	—
Napol.	10	06
C. kr. cekini	5	94
Nemške marke	62	20
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 123	—
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 170	—
Ogrska zlata renta 4%	100	90
„ papirna renta 5%	92	36
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld. 117	50
Zemlj. obd. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlati zast. listi	126	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	70
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	80
Kreditne srečke	100 gld. 178	—
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	104
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	197	75

Poslano.

(3—2)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GLIESSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujoče pice,
I kas izkušan lek proti trajnom kašlju pljučevine I
želudca boleti grkljana I proti mēhurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Priznato nepokvarjene, izvrstne
voščene sveče
izdelujejo (738—5)
P. & R. Seemann v Ljubljani.

Cvet zoper trganje
po dr. Maliču à 50 kr.,
zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, oteklino, otrple živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno zdravi, kar dokazuje na stotine priznanj iz najrazličnejših krogov.
Prodaja (646—11)
LEKARNA TRNKOCZY
zraven rotovža v Ljubljani.
Razpošilja se vsak dan po pošti.

Št. 187.

(21—1)

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za leto 1886. se je pričelo v 1. dan januarja 1886. l. in sicer je davek plačati od vsacega psa v okrožji Ljubljanskega mesta, izimši samo tiste pse, ki so za varstvo samotnih posestev neobhodno potrebno.

Lastniki psov naj si najdalje do 10. februarja t. l. preskrbijo letošnje marke pri mestni blagajnici proti plačilu 4 gld. av. velj.

Z ozirom na §. 14 izvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka se vsi lastniki psov opominjajo, naj o pravem času uplačajo takso, ker od 10. dne prihodnjega meseca naprej bode konjač lovil pse, kateri se bodo na ulicah nahajali brez letos veljavne marke.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dne 1. januarja 1885.

Zoper jetiko! Radgostski universalni čaj

in
rožnovski maho-rastlinski celtilčki,

priporočajo se posebno za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolečine, posebno za sušico, želodčno slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajočo se pljučnico!

Veliko število priznanih pisem razpolagajo se v prepičanje.

Javna zahvala.

Gospodu J. Seichertu, lekarju v Rožnovi v Radgostskem.
Čestiti gospodi!

Po dostanem nevarnem pljučnem vnetji mučil me je cele tri leta subti kašelj in ponavljajoča se hripavost. Pretečeno jesen postalo je moje žalostno stanje tako hudo, da sem cele kosce strjene krvi izkašljal in trpel sem pri tem zaradi prebavljanja in telesne slabosti, mrzlice in ponočnem me jako slabem potenju. Zdravnik — moj dobri prijatelj — konstatiral je začetno jetiko!

Po dolgem brezuspešnem zdravljenju poskusil sem vsled sveta mojega zdravnika kot zadnji pripomoček Vaš Radgostski universalni čaj, kateremu se zahvaljujem že mnogi v našem mestu za zopet pridobljeno zdravje, ter rabim za olajšanje subega in žgečega kašljanja Vaše Rožnovske celtilčke.

V kratkej dobi zboljšalo se je moje brezupno stanje tako, da se čudijo vsi moji znanci, kakor tudi moj zdravnik, kateri nikakoršnega ozdravljenja nij upal.

Kašljanje nehala je popolnem, ravno tako nijsem več kri pljuval in nehala je tudi ponočno potenje, povrnil se je zopet tek in močnejši kot poprej, in tako pridobilo je moje slabo telo zopet poprejšnjo krepost in elastičnost.

Komaj po štiritednem uživanju sem popolnem zdrav in vesel in zahvaljujem svoje ozdravljenje poleg Boga jedino le Vašim pripomočkom.

Prosim Vaše blagorodje moje starej materi, katera že štiri leta trpi na srčnem bodenju in težkem dihanju, priposlati proti poštne povzetku dva paketa tega čaja in „ravno toliko skatljic maho-rastlinskih celtilčkov, in želim iz srca, da bi ta izvrstni lek in ne drago hišno zdravilo zasluženo splošno priznanje pridobilo, ter ostajam s posebnim spoštovanjem Vašemu blagorodju hvaležni.

Ivan Celeryn, kaplan.
V Cerkovici (na Č. škem).

Od tega po zdravniški razloži in predpisih pripravljene čaj, veča za 14dnevno rabo pripravljene paket z nakazom o rabi 1 gld. av. v. Jedna originalna skatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posebo.

Radgostski universalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtilčki dobivajo se vedno le v lekarni J. Seichert v Rožnovi na Moravskem, in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštne povzetku.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči lekarji: W. Mayr v Ljubljani, W. König v Mariboru, S. Mittelbach in J. Cejbe v Zagrebu, Barmherzige Brüder in A. Nedved v Gradi, A. Marek in J. Kupferschmied v Celju, O. Russheim v Lipnici, Carl Grabacher v Murau, J. Illing v Rottemanu, W. Thurnwald v Celovci.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materialnega blaga.

Doktor Horstova jedino prava voda za oči, prirejena natanko po starem rodbinskem receptu tega svetovno slavnega zdravnika za oči, pripravna je za okrepljenje in vzdržanje vida v vsaki starosti; v kratkem ozdravi, ne da bi bolnika motila v njegovem poklicu, frišni ali stari prisad na očeh, pege na rožnici in kašo ter odpravi sitno solzenje.

Izvirna steklenica z navodom za rabo velja 70 kr., za kolek in zavoj 10 kr. več.

Prava se dobi samo naravnost iz lekarne v kopeliški Rožnovi.

Rožnovski cvet za živce, hitro in trajno o dravlja putiko, trganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah. Izvirna steklenica 70 kr. av. v., za kolek in zavoj 10 kr. več. Pravi se dobi samo naravnost iz lekarne v Rožnovi (Moravska). (19—1)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.